

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل و درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی در بیماران مبتلا به اختلال

تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۱۶

تاریخ دریافت: ۹۱/۳/۲۰

راضیه ایزدی*، محمدرضا عابدی**

چکیده

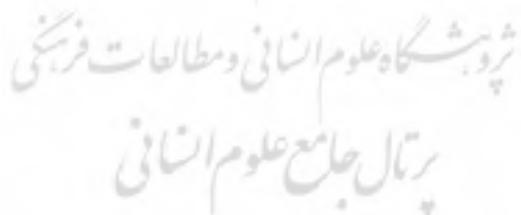
مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل و مقایسه آن با درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی در درمان بیماران مبتلا به اختلال وسوس فکری و عملی بود.

روش: روش پژوهش حاضر شبیه آزمایشی بود و در آن از طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. گروه‌های آزمایشی شامل دو گروه درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل (۱۲ نفر) و درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی (۱۵ نفر) بود. هر دو گروه ده جلسه دو ساعته درمان را به صورت گروهی، یک بار در هفت‌هه دریافت کردند. ۱۳ بیمار نیز در گروه کنترل (لیست انتظار) بودند. مقیاس وسوس فکری و عملی بیل براون، پرسشنامه باورهای وسوسی و پرسشنامه افسردگی بک برای سنجش شدت وسوس، باورهای وسوسی و افسردگی استفاده شد. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چندگانه در نرم افزار spss تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج حاکی از آن بود که طبق نمره مقیاس وسوس فکری- عملی بیل براون، پرسشنامه باورهای وسوسی و پرسشنامه افسردگی بک، همدرمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل و همدرمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی نسبت به حالت لیست انتظار به طور معناداری مؤثرتر بودند و درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل به طور معنادار مؤثرتر از درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی بود. این برتری در پیگیری یک ماهه نیز تداوم داشت.

نتیجه‌گیری: برحسب یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر، درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل، نسبت به درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی، در درمان بیماران مبتلا به اختلال وسوس فکری و عملی مؤثرتر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: اختلال وسوس فکری و عملی، درمان شناختی- رفتاری، ارزیابی‌های اولیه، ارزیابی‌های ثانویه کنترل، مسئولیت پذیری افراطی



r-izady@yahoo.com

* نویسنده مسئول: دکتری روان‌شناسی

m.r.abedi@edu.ui.ac.ir

** دانشیار، گروه مشاور دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

مبتنی بر راهبردهای شناختی برآمده از فرمول‌های نظری و توصیه‌های درمانی سالکوسکیس [۶] بوده است. سالکوسکیس و وارویک^۸ یکی از اولین مطالعات تک موردی را گزارش کردند که در آن تکنیک جمع‌آوری شواهد برای اصلاح یک باور بیش بها داده شده استفاده شد [۱۰]. بعد از این مطالعه، افراد دیگری نیز از اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر نظریه‌های جدیدتر ارزیابی شناختی برای وسوسات حمایت کردند. لادوسر^۹، لگر^{۱۰}، ریوم^{۱۱} و دیوب^{۱۲} مداخله‌ای شناختی مبتنی بر نظریه سالکوسکیس را بدون مواجهه و جلوگیری از پاسخ، برای اصلاح ارزیابی‌ها و باورهای مسئولیت پذیری افراطی در چهار بیمار وسوس استفاده کردند. سه تا از چهار بیمار پس از درمان، بهبودی معناداری نشان دادند که در یک دوره پیگیری ۱۲ ماهه تداوم داشت [۱۱]. وارن^{۱۳} و توماس^{۱۴} گزارش کردند که درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر نظریه ارزیابی شناختی سالکوسکیس، منجر به بهبود معناداری در ۸۵ درصد بیماران مبتلا به وسوس (۲۶ نفر) شد که به صورت فردی درمان می‌شدند [۱۲]. در مطالعه ون اوپن^{۱۵}، هوکسترا^{۱۶} و املکامپ^{۱۷}، ۷۱ بیمار وسوسی به طور تصادفی در ۱۶ جلسه شناخت درمانی یا ۱۶ جلسه مواجهه و جلوگیری از پاسخ گمارده شدند [۱۳]. شناخت درمانی مبتنی بر رویکرد درمانی توصیف شده توسط بک و امری و سالکوسکیس بود [۱۴]. تحلیل نتایج نشان داد که بیماران درمان شده با شناخت درمانی به طور معنادار در همه مقیاس‌های پیامد بهبود داشتند (یعنی نشانه‌های وسوسی، اضطراب، افسردگی و باورهای غیرمنطقی کلی) در حالی که گروه مواجهه و جلوگیری از پاسخ در برخی مقیاس‌ها بهبود معناداری نشان دادند. پژوهش دیگر به وسیله مک‌لین^{۱۹}، ویتال^۱، سوشینگ^۲، کاچ^۳، پترسون^۴ و

- 8- Warwick
- 9- Ladouceur
- 10- Leger
- 11- Rhéaume
- 12- Dube
- 13- Warren
- 14- Thomas
- 15- van Oppen
- 16- Hoekstra
- 17- Emmelkamp
- 18- outcome measures
- 19- McLean

در دهه‌های اخیر الگوهای شناختی-رفتاری، نقش ارزیابی‌ها و باورهای ناکارآمد را در سبب شناسی و تداوم وسوس مورد تأکید قرار داده‌اند [۱]. این الگوها افکار، تصاویر ذهنی و تکانه‌های ناخواسته مزاحم که اولین بار توسط راچمن^۵ و دی سیلوا^۶ شناسایی شد را نقطه شروع اولیه در پدیدآیی افکار وسوسی می‌دانند [۲]. به رغم این الگوها، تبدیل این شناختارهای مزاحم به فکر وسوسی منوط به شیوه ارزیابی و تفسیر آن شناختارها می‌باشد [۳]. این الگوها ظاهراً ریشه در نظریه‌های کار^۷ [۴] و مک‌فال^۸ و والرشیم^۹ [۵] دارند. اصل اساسی الگوی کار این بود که فرد وسوسی برآورد ذهنی بالایی از احتمال وقوع پیامدهای نامطلوب دارد. مک‌فال و والرشیم اظهار کردند که بیماران وسوسی علاوه بر ارزیابی نادرست احتمال وقوع پیامدهای منفی (از ارزیابی اولیه)، ارزیابی ثانویه نادرستی نیز از میزان توانایی خود در مقابله با تهدید دارند. این ارزیابی اولیه و ثانویه باعث احساس عدم قطعیت و فقدان کنترل و نهایتاً اضطراب خواهد شد. سالکوسکیس^{۱۰} [۶] در انتقاد به الگوی مک‌فال و والرشیم اظهار کرد که این الگو نتوانسته تفاوت ارزیابی‌های تهدید مشاهده شده در وسوس و دیگر اختلالات اضطرابی را نشان دهد. وی در تبیین جامع‌تری که از وسوس ارائه کرد، منابع فکر وسوسی را در افکار، تصاویر ذهنی و تکانه‌های مزاحم و غیر قابل قبولی می‌دانست که توسط اکثر افراد تجربه می‌شود [۶، ۷، ۸]. به اعتقاد سالکوسکیس تفاوت بین یک فکر مزاحم بهنجار و یک فکر وسوسی در وقوع، مفهوم یا حتی غیر قابل کنترل بودن آن نیست، بلکه شیوه ارزیابی یا تفسیر آن فکر مزاحم است که آن را وسوسی می‌سازد. به رغم سالکوسکیس اگر ارزیابی فکر حاکی از مسئولیت و اهمیت شخصی بالایی باشد، آن فکر استعداد آن را می‌یابد که به فکر وسوسی تبدیل شود. در سال‌های اخیر، پژوهش‌ها در مورد اثربخشی مداخلات شناختی-رفتاری برای وسوس،

- 1- Ranchman
- 2- de Silva
- 3- intrusive cognitions
- 4- Carr
- 5- Mc Fall
- 6- Wollersheim
- 7- Salkovskis

ارزیابی‌های ثانویه از پاسخ فرد به فکر و سواسی، با ارزیابی‌های اولیه فکر و سواسی تعامل برقرار می‌کند تا اشتغال ذهنی مداومی با محتوای فکر و سواسی ایجاد نماید [۲۵]. این الگوی کنترل شناختی، بسط و توسعه نظریه‌های شناختی-رفتاری مثل نظریه‌های سالکوسکیس و راچمن است. سالکوسکیس و وال^۹ نیز معتقد بودند که بیماران سواسی به دو دلیل برای کنترل افکار و سواسی خود بسیار سخت تلاش می‌کنند: به خاطر ارزیابی‌های اولیه که احتمال و پیامد ادراک شده از سوی فکر و سواسی را اغراق آمیز جلوه می‌دهد و ارزیابی‌های ثانویه‌ای که در آن توانایی فرد برای مقابله و رهایی از تهدید کم برآورد می‌شود [۲۶]. اما برخلاف نظریه کنترل شناختی کلارک، سالکوسکیس ارزیابی ثانویه در مورد مقابله و رهایی را بخشنی از ارزیابی اولیه در مورد تهدید ملاحظه می‌کند. در نظریه کنترل شناختی کلارک، ارزیابی‌های اولیه بیانگر ارزشیابی‌هایی در مورد اهمیت، تهدید و مسئولیت پذیری افراطی فکر و سواسی‌اند. در حالی که ارزیابی‌های ثانویه بر اهمیت و پیامدهای ادراک شده شکست در کنترل فکر تمرکز دارند. در این رویکرد، سوء تعبیر شکست در کنترل فکر نسبت به آنچه قبلاً تصور می‌شد در سبب شناسی و تداوم افکار و سواسی نقش مهمتری ایفا می‌کند. مداخلات شناختی و رفتاری در سطح ارزیابی‌های ثانویه سه هدف عمده دارند. در وهله اول لازم است درمان روی حذف همه راهبردهای خنثی سازی و کنترل تمرکز نماید. مواجهه و جلوگیری از پاسخ، در این خصوص بسیار مفید و سودمند خواهد بود. در وهله دوم ارزیابی‌ها و باورهای معیوب کنترل که مسئول تداوم خنثی سازی هستند، باید مورد چالش واقع شوند. اگر این کار انجام نشود، ممکن است مراجع برای پذیرش و رعایت دستورالعمل‌های جلوگیری از پاسخ کمتر انگیخته شود و سوم اینکه کاهش فراوانی و شدت فکر و سواسی در نتیجه حذف پاسخ‌های کنترل ذهنی، دیدگاهی مثبت‌تر به کنترل افکار، تصاویر ذهنی و تکانه‌های ناخواسته ایجاد خواهد کرد [۲۵]. اگر این تحلیل صحیح باشد، بنابراین سنجش و مداخله شناختی که اصلاح باورها و ارزیابی‌های کنترل فکر را هدف قرار می‌دهد، عنصری مهم در درمان افکار و سواسی خواهد بود. هدف مهم درمان، هدایت مراجع

توردارسون^۱ گزارش شد [۱۵]. ۷۶ شرکت کننده که ملاک‌های تشخیصی DSM-IV برای وسوس را دریافت کردند، به طور تصادفی در ۱۲ جلسه هفتگی درمان شناختی-رفتاری گروهی، یا مواجهه و جلوگیری از پاسخ، یا فهرست انتظار سه ماهه گماشته شدند. گروه آخر، پس از اتمام دوره انتظار، درمان را دریافت کردند. درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر توصیه‌های درمانی سالکوسکیس، فریستون^۲، ریوم و لادوس وون اوین و آرنتز^۳ بود [۱۶، ۱۷]. طبق نمره کلی مقیاس وسوس فکری-عملی بیل براون، هم درمان شناختی-رفتاری و هم مواجهه و جلوگیری از پاسخ نسبت به حالت فهرست انتظار به طور معنادار مؤثرتر بودند. با وجود این، مقایسه مستقیم این دو گروه درمانی در مقیاس وسوس فکری-عملی بیل براون پس از درمان نشان داد که مواجهه و جلوگیری از پاسخ به طور معناداری مؤثرتر از درمان شناختی-رفتاری بود و این برتری در پیگیری سه ماهه نیز تداوم داشت. نه درمان شناختی-رفتاری و نه مواجهه و جلوگیری از پاسخ، هیچکدام کاهش معناداری در مقیاس‌های باورها یا ارزیابی وسوس ایجاد نکردند، به جز در مقیاس نگرش مسئولیت که در آن هر دو درمان بیشتر از حالت فهرست انتظار منجر به کاهش در نمرات مقیاس‌های مذکور شدند. همان طور که اشاره شد، درمان‌های شناختی-رفتاری فعلی وسوس، معمولاً شامل راهبردهای مداخله‌ای است که ارزیابی‌های اولیه فکر و سواسی و آیین‌های وسوسی و رفتارهای خنثی‌سازی را هدف قرار می‌دهند [۹، ۱۸، ۱۹]. اما به عقیده محققان بالینی جدیدتر، درمان باید به ارزیابی‌ها و باورهای معیوب کنترل نیز پردازد [۱۶، ۲۰، ۱۸، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴]. اخیراً کلارک^۴ در نظریه کنترل شناختی خود معتقد است که بیماران وسوسی نه تنها فکر و سواسی را سوء تعبیر می‌کنند (ارزیابی اولیه)، بلکه تلاش‌های خود برای کنترل فکر و نیز پیامدهای ادراک شده شکست در کنترل فکر و سواسی را نیز به طور نادرستی ارزیابی می‌کنند. این

1- Whittal

2- Sochting

3- Koch

4- Paterson

5- Thordarson

6- Freeston

7- Arntz

8- Clark

به مراکز روان‌پزشکی و خدمات روان‌شناسی و مشاوره، از اوی خرداد ماه ۱۳۹۰ تا پایان دی ماه ۱۳۹۰، در دامنه سنی ۱۸ تا ۶۰ سال در شهر اصفهان. با توجه به محدودیت جامعه آماری، نمونه‌ها با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به دلیل مراجعت تدریجی بیماران به مراکز مشاوره، امکان گمارش تصادفی نمونه‌ها در گروه‌های درمانی نیز وجود نداشت. در نهایت ۴۵ بیمار مبتلا به وسوسات که تشخیص اختلال وسوسات فکری و عملی را بر حسب DSM-IV-TR دریافت کردند، در سه گروه درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل (۱۴ نفر)، درمان مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی (۱۶ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گمارش نمونه‌ها در گروه‌های درمانی مستلزم دارا بودن ملاک‌های ورود و خروج پژوهش بود. ملاک‌های ورود عبارت بود از: تشخیص اختلال وسوسات فکری - عملی بر حسب DSM-IV-TR. دامنه سنی بین ۱۸ تا ۶۰ سال، حداقل تحصیلات سوم راهنمایی، رضایتمندی از شرکت در پژوهش. ملاک‌های خروج عبارت بود از: دریافت درمان‌های روان‌شناختی و دارویی در شش ماه گذشته، وجود سایر اختلالات روان‌پزشکی، آسیب‌های مغزی، سوء مصرف مواد و عقب ماندگی ذهنی. دو نفر از گروه درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه کنترل و یک نفر از گروه درمان مبتنی بر ارزیابی‌های اولیه درمان را رها کردند. از گروه کنترل نیز دو نفر در پس آزمون شرکت نکردند. بدین ترتیب ۴۰ نفر در پژوهش شرکت داشتند و سطح آلفای کمتر از ۰/۰۱، مجدد اتابی بالا و توان آماری بیشتر از ۰/۸، دلالت بر کفايت حجم نمونه داشت.

ابزار:

۱- مقیاس وسوسات فکری - عملی براون^۱: یک مصاحبه نیمه ساختار یافته که دارای مقیاس شدت و مقیاس علائم وسوسات فکری - عملی است و با ۱۰ گزینه، میزان شدت وسوسات را در شرایط کنونی بیماری می‌سنجد. این مقیاس شامل: ۱- مدت زمان صرف شده؛ ۲- میزان تداخل؛ ۳- میزان ناراحتی؛ ۴- میزان مقاومت و ۵- میزان کنترل می‌باشد و علائم افکار وسوساتی و اعمال وسوساتی را جداگانه می‌سنجد [۳۰، ۳۱]. دادر، بوالهری، ملکوتی و

به سمت خاتمه دادن به همه فعالیت‌های می‌شود که هدفشان کاهش فراوانی فکر وسوسی و پریشانی همراه با آن است (مثلاً آینه‌های وسوسی، راهبردهای خنثی‌سازی، بازداری فکر، اجتناب و اطمینان جویی). طبق این الگوی کنترل شناختی، هدف قرار دادن ارزیابی‌های اولیه در مورد فکر وسوسی، به تهابی کافی نیست، برای درمان مؤثر وسوسات، ارزیابی‌های ثانویه کنترل و توانایی مقابله نیز باید مد نظر قرار گیرند. رویکرد کنترل شناختی در مورد وسوسات فرمول بندی جدیدی است. هنوز روی ارزیابی‌های نادرست کنترل ذهنی در وسوسات، تحقیقات تجربی مستقیمی انجام نگرفته است. اما مطالعات اندکی وجود دارد که برای برخی از جنبه‌های این الگو، حمایت غیرمستقیمی فراهم می‌کند [۲۷، ۲۸، ۲۹]. روی هم رفته، این مطالعات حاکی از آنند که باورها و ارزیابی‌های نامناسب در مورد کنترل فکر، بر انگیزش فرد برای بازداری افکارش تأثیرگذار است. افزایش تلاش برای بازداری افکار ناخواسته نیز به نوبه خود تأثیری منفی بر موفقیت تلاش‌های واقعی کنترل فکر دارد. اما تاکنون پژوهشی به طور مستقیم اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل را مورد بررسی قرار نداده است. در همین راستا پژوهش حاضر قصد دارد نقش اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل را در درمان نشانه‌ها و باورهای وسوساتی بررسی نماید. برای دستیابی به این هدف، این رویکرد با الگوی سالکوسکیس که مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های اولیه (مخصوصاً مسئولیت پذیری افراطی) می‌باشد، مقایسه شده است.

روش

طرح پژوهش: طرح پژوهش حاضر، شبه آزمایشی بود و در آن از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. متغیر مستقل، عضویت گروهی (درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه، درمان مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی سالکوسکیس و کنترل) و متغیرهای وابسته، نمرات آزمودنی‌ها در ابزارهای نشانه‌های وسوسات فکری - عملی، باورهای وسوساتی و افسردگی در پس آزمون و پیگیری بود. نمرات آزمودنی‌ها در پیش آزمون این ابزارها به عنوان متغیر کنترل محسوب شد.

آزمودنی‌ها: جامعه آماری این پژوهش عبارت بود از کلیه افراد مبتلا به اختلال وسوسات فکری و عملی مراجعت کننده

1- Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale (YBOCS)

عالائم افسردگی را می‌سنجدند [۳۵]. قاسم زاده، محبایی، کرم قدیری و ابراهیم خانی ضریب آلفای این پرسشنامه را (۰/۸۷)، ضریب بازآزمایی آن را (۰/۷۴) و همبستگی آن با پرسشنامه افسردگی بک ویرایش اول را (۰/۹۳) گزارش کردند [۳۶].

۴- پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت شناختی: به منظور جمع‌آوری اطلاعات فردی آزمودنی‌ها، پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت شناختی طراحی شد که دارای ۱۰ سؤال بود. در این پرسشنامه اطلاعاتی مانند سن، وضعیت تأهل، جنسیت، میزان تحصیلات، وضعیت اشتغال و... بررسی شد. در این پرسشنامه برای متغیر تحصیلات، هر سال تحصیلی معادل یک نمره در نظر گرفته شد، مثلاً ۱۲ برای دیپلم، ۱۴ برای فوق دیپلم و... و سپس میانگین این نمرات محاسبه شد.

روند اجرای پژوهش: اطلاعاتی در مورد نوع درمان، نحوه حضور در جلسه، تعداد و زمان جلسات به بیماران داده می‌شد. رازداری به عنوان اصلی اساسی در درمان توضیح داده شد و در نهایت مراجعانی که رضایت خود را برای شرکت در گروه‌ها اعلام کردند، انتخاب شدند. همان‌طور که اشاره شد در پژوهش حاضر از دو روش درمانی برای درمان اختلال وسوسات فکری و عملی استفاده شد. در درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه از راهنمای درمانی کلارک [۲۵] استفاده شد. ۱۰ جلسه دو ساعته به صورت گروهی یک بار در هفته اجرا شد (جدول ۱). در درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی سالکوسکیس نیز از راهنمای درمانی سالکوسکیس [۹] و فریستون، ریوم و لادوسر [۱۶] استفاده شد. در اینجا نیز ۱۰ جلسه دو ساعته به صورت گروهی یک بار در هفته اجرا شد (جدول ۲). داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چندگانه در نرم افزار spss تحلیل شد.

بیان زاده پایابی بین مصاحبه کنندگان را برای این مقیاس (۰/۹۸) ضریب همسانی درونی آن را (۰/۹۸) و ضریب پایابی آن به روش بازآزمایی را در فاصله دو هفته (۰/۸۴) گزارش کردند. همچنان روایی تشخیصی آن با پرسشنامه افسردگی بک و مقیاس درجه بندی اضطراب هامیلتون به ترتیب (۰/۶۴ و ۰/۵۹) گزارش شده است [۳۲].

۲- پرسشنامه باورهای وسوسی [۴۴]: یک پرسشنامه خودسنجی شامل ۴۴ ماده می‌باشد که به منظور تشخیص و ارزیابی میزان باورهای وسوسی توسط «کارگروه شناختارهای وسوسات فکری- عملی» تدوین شده است [۳۳]. این پرسشنامه ابعاد بیماری زایی در حیطه شناخت را در وسوسات مورد ارزیابی و تشخیص قرار می‌دهد. آزمون از شش زیر گروه افکار تشکیل شده است که دامنه‌های کلیدی حوزه‌های شناخت در اختلال وسوسات فکری- عملی می‌باشد. این شش گروه عبارتند از: احساس مسئولیت برای صدمه و آسیب، ارزیابی تهدید و خطر، کمال گرایی، نیاز به برخورداری از اطمینان، اهمیت دادن به افکار و کنترل فکر. از پاسخ دهنده درخواست می‌شود میزان موافقت یا مخالفت خود را با هر کدام از گزینه‌ها را روی مقیاس ۰ تا ۷ انتخاب کند. شمس، کرم قدیری، اسماعیلی ترکانبوری و ابراهیم خانی، ضریب آلفای کرونباخ را برای این آزمون (۰/۹۲)، ضریب دو نیمه سازی آن را (۰/۹۴) و ضریب پایابی حاصل از روش بازآزمایی را (۰/۸۲) گزارش کردند. روایی همزمان آن با دو پرسشنامه «پرسشنامه وسوسات فکری- عملی مadolzi»^۳ و «پرسشنامه وسوسات فکری- عملی»^۴ به ترتیب (۰/۰۵۷) و (۰/۰۵۰) به دست آمد [۳۴].

۳- پرسشنامه افسردگی بک^۵: این پرسشنامه برای سنجش شدت افسردگی در سال ۱۹۶۳ توسط بک تدوین شد و در سال ۱۹۹۴ توسط بک، استیر^۶ و براون^۷ مورد تجدید نظر قرار گرفت. این مقیاس شامل ۲۱ ماده می‌باشد و هر ماده نمره‌ای بین ۰ تا ۳ می‌گیرد. بالاترین نمره در این پرسشنامه ۶۳ است. هر یک از مواد این پرسشنامه یکی از

1- Obsessive Beliefs Questionnaire (OBQ-44)

2- Maudsley Obsessive-Compulsive Inventory (MOCI)

3- Obsessive-Compulsive Inventory (OCI)

4- Beck Depression Inventory

5- Steer

6- Brown

جدول ۱) خلاصه جلسات درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه

<p>جلسه اول: آشنایی درمانگر با درمان‌جویان، ایجاد رابطه درمانی، توضیحاتی در خصوص روند برگزاری جلسات درمانی اصول و قراردادهای درمانی شامل حضور به موقع و مداوم، رازداری، مشارکت در مباحث و انجام تکالیف آموزش در خصوص اختلال وسوسای فکری و عملی، فکر، تصویر ذهنی و تکانه وسوسای، اضطراب، میل وسوسای و خنثی سازی پنهان و آشکار و ارتباط آنها با یکدیگر، عادی سازی تجربه افکار مزاحم و ناخواسته</p> <p>تکلیف: تهییه فهرست وسوسات</p>
<p>جلسه دوم: (در ابتدای تمام جلسات بررسی بازخوردها و مرور تکلیف)</p> <p>ادامه عادی سازی تجربه افکار مزاحم و ناخواسته</p> <p>ارائه منطق درمان با "تمرین شتر" [۱۹]</p> <p>آموزش مراجع در خصوص اثرات زیان آور و خدموله خنثی سازی، آینه‌های وسوسای و کنترل ذهنی دیگر یا راهبردهای اطمینان‌جویی</p> <p>آموزش در خصوص ارزیابی‌های اولیه و تمایز آنها از خود فکر وسوسای با استفاده از الگوی کلارک [۲۵]</p> <p>تکلیف: شناسایی و یادداشت ارزیابی‌های اولیه در موقعیت‌های وسوسات</p>
<p>جلسه سوم: آموزش در خصوص ارزیابی‌های ثانویه</p> <p>تکلیف: یادداشت راهبردهای کنترل</p>
<p>جلسه چهارم: چالش با اهمیت بیش از حد قائل شدن برای فکر</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: اهمیت مصنوعی، دستکاری اهمیت، معناداری افراطی، تکلیف روزهای توجه</p> <p>جلسه پنجم: چالش با ارزیابی‌های نیاز به کنترل افکار و ارزیابی احتمال (این باور که کنترل مؤثر افکار ناخواسته، کاملاً امکان پذیر است).</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: اثر بازداری فکر، روزهای متنابع بازداری، روزهای متنابع کنترل</p>
<p>جلسه ششم: چالش با ارزیابی‌های اولیه بیش برآورد تهدید</p> <p>چالش با ارزیابی‌های ثانویه تهدید اغراق آمیز کنترل نکردن فکر وسوسای</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: سنجش احتمال خطر، زمینه‌یابی تهدید، مواجهه غیرعادی</p>
<p>جلسه هفتم: چالش با سوگیری آمیختگی فکر- عمل احتمال</p> <p>چالش با سوگیری آمیختگی فکر- عمل اخلاقی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: آزمایش حس‌های قبل از وقوع، زمینه‌یابی شناختارهای مزاحم، آزمایش قدرت افکار، آزمایش خطر شناختی</p>
<p>جلسه هشتم: چالش با ارزیابی اولیه مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>چالش با ارزیابی ثانویه مسئولیت پذیری افراطی برای کنترل فکر</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: شب مسئولیت پذیری، دستکاری مسئولیت پذیری</p>
<p>جلسه نهم: چالش با ارزیابی‌های عدم تحمل حالات غیرقطعی / کمال گرایی</p> <p>چالش با ارزیابی‌های ثانویه انتظارات غیرواقع گرایانه (مراجعة از خود انتظار دارد به چنان سطحی از کنترل برسد که در آن، فکر وسوسای اصلاً رخ ندهد).</p> <p>تکالیف: زمینه‌یابی قطعیت، دستکاری قطعیت، مواجهه با عدم قطعیت، تحلیل سود/ هزینه</p>
<p>جلسه دهم: چالش با ارزیابی‌های ثانویه استبطاوهای معیوب کنترل (مراجعة فرض می‌کند که شکست در کنترل ذهنی، تأثیری علی بر تجربه زندگی واقعی دارد).</p> <p>پیشگیری از عود</p>

جدول ۲) خلاصه جلسات درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی

<p>جلسه اول: آشنایی درمانگر با درمانجوبیان، ایجاد رابطه درمانی، توضیحاتی در خصوص روند برگزاری جلسات درمانی اصول و قراردادهای درمانی شامل حضور به موقع و مداوم، رازداری، مشارکت در مباحث و انجام تکالیف آموزش در خصوص اختلال وسوسات فکری و عملی، فکر، تصویر ذهنی و تکانه وسوسی، اضطراب، میل وسوسی، عمل وسوسی و خنثی سازی پنهان و آشکار و ارتباط آنها با یکدیگر</p> <p>تکلیف: تهییه فهرست وسوسات</p>
<p>جلسه دوم: (در ابتدای تمام جلسات بررسی بازخوردها و مرور تکلیف)</p> <p>عادی سازی تجربه افکار مزاحم و ناخواسته</p> <p>ارائه منطق درمان با الگوی سالکوسکیس [۹]</p> <p>تأکید بر نقش مسئولیت پذیری افراطی به عنوان باور هسته‌ای در ایجاد و تداوم وسوسات</p>
<p>جلسه سوم: آموزش در خصوص مسیرهای پنچگانه مسئولیت پذیری افراطی در دوران کودکی</p> <p>تکلیف: بازبینی مسیرهای پنچگانه مسئولیت پذیری افراطی در زندگی درمانجو</p>
<p>جلسه چهارم: چالش با اهمیت بیش از حد قائل شدن برای فکر به عنوان باور بینایی‌نی در وسوسات و ارتباط آن با مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: قصد متناقض، آموزش خوگیری</p>
<p>جلسه پنجم: چالش با ارزیابی‌های نیاز به کنترل افکار به عنوان باور بینایی‌نی در وسوسات و ارتباط آن با مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: اثر بازداری فکر، روزهای متناوب بازداری، روزهای متناوب کنترل</p>
<p>جلسه ششم: چالش با باور بینایی‌نی ترس از اضطراب به عنوان باور بینایی‌نی در وسوسات و ارتباط آن با مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: شروع مواجهه و جلوگیری از پاسخ به صورت تدریجی بر اساس فهرست وسوسات</p>
<p>جلسه هفتم: چالش با ارزیابی‌های اولیه بیش برآورد تهدید به عنوان باور بینایی‌نی در وسوسات و ارتباط آن با مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: سنجش احتمال خطر، زمینه یابی تهدید، مواجهه غیرعادی و ادامه مواجهه و جلوگیری از پاسخ به صورت تدریجی بر اساس فهرست وسوسات</p>
<p>جلسه هشتم: چالش با ارزیابی‌های عدم تحمل حالات غیرقطعی / کمال گرایی به عنوان باور بینایی‌نی در وسوسات و ارتباط آن با مسئولیت پذیری افراطی</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: زمینه یابی قطعیت، دستکاری قطعیت، مواجهه با عدم قطعیت، تحلیل سود/ هزینه و ادامه مواجهه و جلوگیری از پاسخ به صورت تدریجی بر اساس فهرست وسوسات</p>
<p>جلسه نهم: چالش با ارزیابی مسئولیت پذیری افراطی به صورت شناختی(مثلاً نمودار دایره‌ای، ایجاد درک صحیح از مسئولیت شخصی) و رفتاری (مواجهة درون جلسه)</p> <p>تکالیف و آزمایشات رفتاری: شبیه مسئولیت پذیری، دستکاری مسئولیت پذیری</p>
<p>جلسه دهم: چالش با ارزیابی مسئولیت پذیری افراطی به صورت شناختی (مثلاً نمودار دایره‌ای، ایجاد درک صحیح از مسئولیت شخصی) و رفتاری (واجهه درون جلسه)</p> <p>پیشگیری از عود</p>

در درمان بیماران مبتلا به وسوسات بود. جدول ۱ اطلاعات

جمعیت شناختی مربوط به سه گروه درمانی را نشان می‌دهد.

یافته‌ها

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه با درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه با درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر اصلاح مسئولیت پذیری افراطی

جدول ۳) اطلاعات جمعیت شناختی مربوط به گروه‌های درمان

وضعیت استغال				تعداد			تحصیلات			سن			منبع تغییرات	گروه
آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	آن	
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۲۰	۶	>	۱۲/۷	۱۱/۸	۱۳/۲۵	۳۹/۷	۳۶/۲۵	۳۶/۷	میانگین	اصلاح ارزیابی‌های ثانویه
				۱۰	۳/۳۳	۷/۶	۳/۵۶	۷/۸	۴/۰	۱۲/۷	۳/۷	۱۳/۶	انحراف معیار	
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۱۰	۱	۶	۱۴/۷	۱۶	۱۶/۷	۳۶	۳۶/۷	۳۶/۷	میانگین	اصلاح مسئولیت پذیری افراطی
				۱۰	۷/۳۳	۷/۳	۱/۶۷	۱/۶۷	۱/۰	۹/۲	۵/۰	۵/۰	انحراف معیار	
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۱۰	۰	>	۱۵/۷	۱۶	۱۶/۷	۳۶/۷	۳۶/۷	۳۶/۷	میانگین	گروه کنترل
				۱۰	۷/۳۳	۷/۳	۱/۶۷	۱/۶۷	۱/۰	۹/۲	۷/۹۲	۷/۹۲	انحراف معیار	
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۰	۰	>	۱۵/۷	۱۶	۱۶/۷	۳۶/۷	۳۶/۷	۳۶/۷	میانگین	کل
				۱۰	۷/۳۳	۷/۳	۱/۶۷	۱/۶۷	۱/۰	۹/۲	۷/۹۲	۷/۹۲	انحراف معیار	

متغیر ۱۴/۲۶ با انحراف استاندارد ۲/۳۳ و در مردان ۱۴/۳۰ با انحراف استاندارد ۳/۶۵ بود. کفايت حجم نمونه بر اساس معیار کیسرو بارتلت و بر اساس توان آزمون بالای ۰/۸ محاسبه گردید. جدول ۴ داده‌های توصیفی سه گروه در مقیاس وسوسی فکری و عملی بیل براون، پرسشنامه باورهای وسوسی و زیر مقیاس‌های آن، و پرسشنامه افسردگی بک در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری را نشان می‌دهد.

همان طور که در جدول ۳ آمده است، ۴۰ نفر در این پژوهش شرکت داشتند. از این تعداد ۳۰ نفر (۷۵٪) یعنی سه چهارم نمونه زن و مابقی آنان (۲۵٪) مرد بودند. میانگین سن شرکت کنندگان ۳۲/۲۵ با انحراف معیار ۱۰/۴۷ بود. میانگین سن زنان ۳۳/۵۳ با انحراف معیار ۱۱/۲۲ و میانگین مردان ۲۸/۴۰ با انحراف معیار ۸/۵۱ بود. جدول ۳ میانگین تحصیلات در کل نمونه را ۱۴/۲۷ با انحراف معیار ۲/۶۶ نشان می‌دهد. در زنان نیز میانگین این

جدول ۴) میانگین و انحراف معیار مربوط به سه گروه درمانی در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری

پیگیری		پس آزمون		پیش آزمون		گروه	مکانیزم اصلاح ایزدی
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌ها	
۷/۰۸	۱۷/۲۵	۸/۵	۱۴/۸۳	۵/۳۳	۲۶/۱۶	وسواس فکری و عملی	پیش آزمون
۳/۰۵	۹/۹۱	۴/۱۵	۷/۷۵	۳/۹۵	۱۳	فکر و سوسایی	
۴/۹۹	۷/۳۳	۵/۰۵	۷/۰۸	۲/۵۸	۱۳/۱۶	عمل و سوسایی	
۵۱/۵۷	۹۵/۹۱	۵۹/۶۴	۱۰۶/۰۸	۳۷/۲۶	۱۶۴/۸۳	باورهای و سوسایی	
۱۹/۴۵	۳۶/۴۱	۱۹/۲۳	۳۷/۷۵	۱۷/۶۸	۵۶/۵۸	مسئولیت پذیری / ارزیابی تهدید و خطر	
۲۱/۷۸	۳۸/۸۳	۲۳/۴۱	۴۲/۹۱	۱۱/۵	۷۱	کمال گرایی / نیاز به برخورداری از اطمینان	
۱۳/۴۵	۲۰/۶۶	۱۹	۲۵/۴۱	۱۰/۵۹	۳۷/۲۵	اهمیت دادن به افکار / کنترل فکر	
۱۲/۱۱	۲۰/۷۵	۱۳/۳۳	۲۰/۳۳	۱۳/۳۶	۲۱/۷۵	افسردگی	
۴/۵۳	۲۲/۶۶	۵/۷۶	۱۹/۶	۵/۲۲	۲۶/۵۳	وسواس فکری و عملی	پس از آزمون
۱/۹۸	۱۰/۷۳	۲/۶۹	۹/۶	۲/۸۹	۱۳/۷۳	فکر و سوسایی	
۳/۳۰	۱۱/۹۳	۳/۶	۱۰	۲/۵۶	۱۲/۸	عمل و سوسایی	
۴۵/۹۰	۱۱۸/۴۷	۵۶/۲۸	۱۳۰/۶	۴۹/۱۴	۱۶۳/۴	باورهای و سوسایی	
۱۴/۰۸	۳۲/۵۳	۲۰/۴۴	۴۳/۵۳	۲۳/۰۴	۵۶	مسئولیت پذیری / ارزیابی تهدید و خطر	
۲۰/۷۱	۵۹/۹۳	۲۲/۹۷	۶۰/۳۳	۱۵/۹۴	۶۹/۶۶	کمال گرایی / نیاز به برخورداری از اطمینان	
۱۷/۳۹	۲۶	۱۷/۱۷	۲۶/۷۳	۱۵/۳۳	۳۷/۷۳	اهمیت دادن به افکار / کنترل فکر	
۸/۳۹	۲۰/۳۳	۱۰/۷۹	۱۹/۷۳	۹/۷۶	۲۱/۴۷	افسردگی	
۳/۵۲	۲۸/۷۵	۵/۷۹	۲۶/۴۲	۴/۴۶	۲۶/۳۸	وسواس فکری و عملی	پس از اصلاح
۲/۲۷	۱۴/۰۸	۳/۰۱	۱۳/۱۶	۲/۳۶	۱۳/۳۸	فکر و سوسایی	
۱/۷۷	۱۴/۶۶	۲/۹۵	۱۳/۲۵	۲/۳	۱۳	عمل و سوسایی	
۵۱/۰۴	۱۱۶/۳۳	۵۱/۹۶	۱۱۹/۰۸	۴۵/۵۲	۱۳۰/۳۸	باورهای و سوسایی	
۱۸/۶۴	۴۰/۷۵	۱۹/۴۱	۴۰/۲۵	۱۹/۹۸	۴۳	مسئولیت پذیری / ارزیابی تهدید و خطر	
۲۱/۸۱	۴۷/۷۵	۲۰/۴۵	۵۰/۲۵	۱۷/۲۵	۵۶/۱۵	کمال گرایی / نیاز به برخورداری از اطمینان	
۱۴/۲۹	۲۷/۸۳	۱۵/۲۹	۲۸/۵۸	۱۳/۴۴	۳۱/۲۳	اهمیت دادن به افکار / کنترل فکر	
۹/۶۴	۱۶	۱۰/۴	۱۵/۸۳	۸/۹۴	۱۴/۹۱	افسردگی	

ویک در مورد همه متغیرها، پیش فرض نرمال بودن نمرات را تأیید کرد و بنابراین بر امکان استفاده از آمار پارامتریک صحه گذاشته شد. لذا سه گروه از نظر متغیرهای جمعیت شناختی مانند سن و سطح تحصیلات مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج تحلیل خی دو نشان داد که بین سه گروه از لحاظ سطح تحصیلات تفاوت معنی داری وجود ندارد. همچنین نتایج مقایسه میانگین سنی سه گروه از طریق تحلیل واریانس، نشان داد که بین سه گروه از لحاظ سن نیز تفاوت معنی داری وجود ندارد. در این مرحله رابطه بین متغیرهای جمعیت شناختی با متغیرهای وابسته مورد بررسی

همان طور که جدول ۴ نشان می دهد، میانگین نمرات مقیاس وسوسای فکری و عملی بیل بران و زیر مقیاس های آن، پرسشنامه باورهای وسوسای و زیر مقیاس های آن و پرسشنامه افسردگی بک در هر دو گروه درمانی کاهش داشت و این کاهش ها در پیگیری نیز با افزایشی جزئی تداوم داشت. در ابتدا پیش فرض نرمال بودن توزیع نمرات متغیرهای مورد مطالعه، بررسی شد تا مسیر آماری صحیح (پارامتریک یا نا- پارامتریک) نمایان گردد. پیش فرض نرمال بودن متغیرهای مورد مطالعه با استفاده از آزمون شاپیرو- ویک و نمودار ستونی بررسی شد. آزمون شاپیرو-

متغیرهای وابسته در سه گروه، در جامعه برابر است و بنابراین امکان استفاده از شیوه تحلیل کوواریانس وجود دارد. نتایج آزمون‌های تحلیل کوواریانس چند متغیری با وارد کردن نمرات پیش آزمون به عنوان متغیر کنترل در جدول ۶ آمده است. همان گونه که مشاهده می‌شود نتایج آزمون لامبدا به عنوان رایج‌ترین آزمون مورد نظر در تحلیل کوواریانس چند متغیری حاکی از آن است که تفاوت معناداری بین سه گروه در نمرات پس آزمون و پیگیری وجود دارد ($F=5/5$, $p<0.01$) و مجذور اتا نیز نشان می‌دهد که ۷۹ درصد واریانس نمرات سه گروه مربوط به عضویت گروهی است.

قرار گرفت. نتایج نشان داد که رابطه معناداری بین متغیرها وجود ندارد. نتایج تحلیل واریانس نمرات پیش آزمون علائم وسوسات، باورهای وسوساتی و افسردگی بین سه گروه نشان داد که سه گروه مذکور در هیچ یک از متغیرهای وابسته با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند ($p>0.05$). با این حال در تحلیل‌های بعدی نمرات پیش آزمون به عنوان متغیر همپراش در نظر گرفته شدند. جدول ۵، نتایج حاصل از آزمون باکس در مورد همسانی کوواریانس‌های متغیرهای علائم وسوسات، باورهای وسوساتی و افسردگی را در سه گروه نشان می‌دهد. همان طور که در جدول ۵ مشاهده می‌گردد پیش فرض تساوی کوواریانس‌ها در تمامی متغیرهای وابسته بین سه گروه رعایت شده است ($p>0.05$). به عبارت دیگر کوواریانس‌ها یا روابط بین

جدول ۵) نتایج حاصل از آزمون باکس در مورد همسانی کوواریانس‌های متغیرهای وابسته در سه گروه

P	F	Df2	Df1	M	متغیر
.۰/۷۸	.۰/۰۳۲	۲۹۸۸۴/۵۷	۳	.۰/۰۵۳	علائم وسوسات
.۰/۶۹۳	.۰/۳۷	۲۹۸۸۴/۵۷	۳	.۱/۷۲	باورهای وسوساتی
.۰/۷۱	۲/۲۸	۲۹۸۸۴/۵۷	۳	.۳/۰۶	افسردگی

جدول ۶) خلاصه نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری مربوط به تفاوت بین سه گروه درمانی

آزمون	F	مقدار	آزمون	آزمون	آزمون	آزمون	آزمون	آزمون
آثر هتلینگ	۹/۳۲	۰/۰۹	آثر پیلایی	۱/۵۴	۰/۰۴	لامبای ویلکز	۵/۵۰	۰/۰۴
اثر هتلینگ	۶/۰۹	۰/۰۳	اثر پیلایی	۴/۹۲	۰/۰۴	آزمون بزرگترین ریشه روی	۷/۳۶	۰/۰۴
آزمون بزرگترین ریشه روی	۱۰/۷۷	۰/۰۰۱	آثر هتلینگ	۲۶	۰/۰۴	لامبای ویلکز	۳/۰۶	۰/۰۴
لامبای ویلکز	۵/۵۰	۰/۰۴	آثر هتلینگ	۳۶	۰/۰۴	آثر هتلینگ	۳/۰۶	۰/۰۴
آثر هتلینگ	۶/۰۹	۰/۰۰۵	آثر هتلینگ	۲۶	۰/۰۴	آثر هتلینگ	۱۳	۰/۰۴
آثر هتلینگ	۱۰/۷۷	۰/۰۰۱	آثر هتلینگ	۳۸	۰/۰۴	آثر هتلینگ	۱۹	۰/۰۴

مربوط به عضویت گروهی (یعنی نوع درمان) است. این میزان برای پرسشنامه بک ۲۱٪ می‌باشد. در پیگیری نیز تفاوت بین سه گروه در نمرات مقیاس وسوسات فکری و عملی بیل براؤن ($F=14/27$, $p<0.01$) و نمره کل پرسشنامه باورهای وسوساتی ($F=4/50$, $p<0.05$) معنادار بود اما در پرسشنامه افسردگی بک تفاوت معناداری مشاهده نشد. طبق ستون مجذور اتا (جدول ۷)، در پیگیری ۴۹٪ کل واریانس نمره کل مقیاس بیل براؤن مرتبه عضویت گروهی (یعنی نوع درمان) است.

جدول ۷ تفاوت سه گروه را به طور جداگانه در مقیاس وسوسات فکری و عملی بیل براؤن، پرسشنامه باورهای وسوساتی و پرسشنامه افسردگی بک در پس آزمون و پیگیری نشان می‌دهد. همان طور که مشاهده می‌شود بین سه گروه در نمرات پس آزمون مقیاس وسوسات فکری و عملی بیل براؤن ($F=9/0.6$, $p<0.01$) و پرسشنامه افسردگی بک ($F=4/0.4$, $p<0.05$) تفاوت معناداری وجود دارد. اما این تفاوت برای نمره کل پرسشنامه باورهای وسوساتی معنادار نیست. همان طور که در ستون مجذور اتا آمده است، در بیل براؤن ۳۸٪ کل واریانس این مقیاس،

جدول ۷) نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیری مربوط به تفاوت بین سه گروه درمانی

متغیر وابسته	مجموع مجددرات	درجه آزادی	میانگین مجددرات	F	سطح معناداری	مجذور آتا	توان آماری
نمره کل مقیاس بیل براون	۵۹۴/۲۷	۲	۲۹۷/۱۳	۹/۰۹	۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۹۶۱
نمره باورهای وسوسی	۱۱۱۲۷/۵۱	۲	۵۵۶۳/۷	۲/۹۴	۰/۰۶۸	۰/۱۶۴	۰/۵۳۱
پرسشنامه افسردگی بک	۴۰/۶۴	۲	۲۰/۳۲	۴/۰۴	۰/۰۲۸	۰/۲۱۲	۰/۶۷۵
نمره کل مقیاس بیل براون	۶۳۷/۸۵	۲	۳۱۸/۹۲	۱۴/۲۷	۰/۰۰۰	۰/۴۹	۰/۹۹۷
نمره باورهای وسوسی	۱۳۱۱۸/۲	۲	۶۵۵۹/۱	۴/۵۰	۰/۰۱۹	۰/۲۳۱	۰/۷۲۶
پرسشنامه افسردگی بک	۳۰/۳۸	۲	۱۵/۱۹	۱/۵۹	۰/۰۲۲۱	۰/۰۹۶	۰/۳۱۰

حفظ شده است ($p < 0.01$). همچنین بین گروه درمان مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی و کنترل در پرسشنامه باورهای وسوسی نیز تفاوت معناداری وجود ندارد. در پرسشنامه افسردگی بک تفاوت معناداری بین دو گروه مشاهده نشد. این نتایج در پیگیری نیز حفظ شد. مقایسه گروه درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه و گروه کنترل در پس آزمون حاکی از آن است که بین دو گروه در مقیاس وسوس افراطی و عملی بیل براون ($p < 0.01$) و پرسشنامه باورهای وسوسی ($p < 0.05$) و نیز پرسشنامه افسردگی بک ($p < 0.05$). تفاوت معناداری وجود دارد. این نتایج به جز در پرسشنامه افسردگی بک در بقیه موارد تا یک ماه پس از درمان تداوم داشت.

مقایسه‌های زوجی با استفاده از آزمون LSD (جدول ۸) نشان داد که دو روش درمانی در کاهش علائم و باورهای وسوسی و نیز افسردگی تفاوت معناداری نشان ندادند، اما در پیگیری در مقیاس وسوس افراطی و عملی بیل براون بین دو گروه تفاوت معناداری وجود داشت ($p < 0.01$). مقایسه میانگین‌ها در جدول ۴ حاکی از آن است که درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه کنترل در این زمینه مؤثرتر بوده است، اما مقایسه گروه‌های درمانی با گروه کنترل حاکی از آن است که بین گروه درمان مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی سالکوسکیس و گروه کنترل در مقیاس وسوس افراطی و عملی بیل براون در پس آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.01$) و این تفاوت در پیگیری هم

جدول ۸) مقایسه‌های زوجی سه گروه درمانی

اصلاح ارزیابی‌های ثانویه و کنترل	اصلاح مسئولیت پذیری افراطی و کنترل			اصلاح ارزیابی‌های ثانویه - اصلاح مسئولیت پذیری			
	سطح معناداری میانگین‌ها	تفاوت میانگین‌ها	سطح معناداری	تفاوت میانگین‌ها	سطح معناداری	تفاوت میانگین‌ها	
نمره کل مقیاس بیل براون	۴/۴۸	۰/۰۵۷	۷/۰۴	** ۰/۰۰۹	۱۱/۵۲	** ۰/۰۰۰	*
نمره باورهای وسوسی	۲۵/۵۳	۰/۱۴۸	۲۳/۸۲	۰/۲۲۶	۴۹/۳۵	* ۰/۰۲۳	**
پرسشنامه افسردگی بک	۰/۲۵۹	۰/۷۷۲	۲/۷۲	** ۰/۰۱۰	۲/۴۶	* ۰/۰۲۷	**
نمره کل بیل براون	۲۰/۰	** ۰/۰۰۷	۶/۹۸	** ۰/۰۰۴	۹/۴۶	** ۰/۰۰۰	*
نمره باورهای وسوسی	۲۶/۱۳	۰/۱۳۱	۲۴/۳۲	۰/۰۸۰	۵۰/۱۲	** ۰/۰۰۵	**
پرسشنامه افسردگی بک	۰/۲۴۳	۰/۹۷۰	۰/۲۱۳	۰/۱۰۵	۰/۲۵۶	۰/۱۳۵	*

* $P < 0.05$; ** $P < 0.01$

بحث

را که از طریق اعمال کنترل بیشتر بر فکر و سواسی می‌توان فراوانی و پریشانی همراه با آن را کاهش داد، مورد چالش قرار می‌دهد. اما مقایسه جدگانه هر یک از گروه‌های درمانی با کنترل حاکی از آن بود که بین گروه درمان مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی سالکوسکیس و کنترل در مقیاس بیل برآون و پرسشنامه افسردگی بک تفاوت معنادار وجود دارد و این تفاوت‌ها به جز پرسشنامه افسردگی بک در پیگیری نیز تداوم داشت. اما تفاوت بین دو گروه در پرسشنامه باورهای وسوسی معنادار نبود. این یافته مؤید پژوهش‌های قبلی است که اثربخشی درمان مبتنی بر نظریه شناختی-رفتاری سالکوسکیس در درمان وسوس را نشان داد [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳]. همچنین این یافته، با یافته‌های مک لین و همکاران [۱۷] همخوان است که نشان داد درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ارزیابی‌های مسئولیت در کاهش علائم وسوس و نه باورهای وسوسی مؤثر بوده است. مقایسه گروه درمان مبتنی بر کنترل شناختی با گروه کنترل نشان داد دو گروه در تمام مقیاس‌ها تفاوت معناداری دارند و این تفاوت‌ها در پیگیری نیز تداوم داشت. این نتایج حاکی از آنند که درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه کنترل می‌تواند کاهش‌های معنادار و بادوامی در علائم و باورهای وسوسی ایجاد نماید. همان‌طور که قبلاً نیز اشاره شد الگوی کنترل شناختی پیشنهاد می‌کند که بیماران وسوسی نه فقط به دلیل ارزیابی‌های اولیه، بلکه همچنین به خاطر ارزیابی‌های ثانویه برای ایجاد کنترل شدید و خشک بر فکر و سواسی شدیداً انگیخته می‌شوند. این ارزیابی‌های ثانویه شامل سوء تعبیرهایی در مورد ماهیت کنترل ذهنی و پیامدهای تصویری شکست در اعمال کنترل می‌باشد. در مجموع پژوهش حاضر حاکی از آن بود که راهبردهای درمانی شناختی و رفتاری که ارزیابی‌ها و باورهای معیوب ثانویه در مورد نیاز به کنترل یا خنثی سازی افکار وسوسی را مورد چالش قرار می‌دهند، می‌تواند بخش مهمی از درمان شناختی-رفتاری وسوس را باشند. راهنمایی‌های درمانی که شامل مداخلاتی برای اصلاح ارزیابی‌های اولیه و ثانویه فکر و سواسی می‌باشند، باید نسبت به درمان‌هایی که ناکارآمدی شناختی وسوس را به طور محدودتری تعریف می‌کنند، تأثیر قوی‌تری بر این اختلال داشته باشند. درمان مبتنی بر کنترل شناختی،

همان‌طور که قبلاً اشاره شد، پژوهش حاضر اثربخشی درمان مبتنی بر اصلاح ارزیابی‌های ثانویه کنترل و درمان مبتنی بر مسئولیت پذیری افراطی را در بیماران مبتلا به اختلال وسوس فکری و عملی مورد بررسی قرار داد. نتایج تحلیل کوواریانس چندگانه حاکی از تفاوت معنادار بین دو گروه درمانی و گروه کنترل در پس آزمون بود و این تفاوت در دوره پیگیری نیز حفظ شد. مجدوّر اتا نیز نشان داد که ۷۹ درصد واریانس نمرات سه گروه در ابزارهای سنجش مربوط به عضویت گروهی بود. بنابراین یافته‌های حاصل از این پژوهش در مجموع حمایتی تجربی برای نظریه شناختی-رفتاری سالکوسکیس و نظریه کنترل شناختی کلارک فراهم می‌کند. از سوی دیگر مقایسه مستقیم دو گروه درمانی نشان داد که دو گروه درمانی تفاوت معناداری را در پس آزمون و پیگیری نشان ندادند. این نتایج حاکی از آن است که درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ارزیابی‌های اولیه و درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه کنترل هر دو تغییرات معناداری در علائم و باورهای وسوسی ایجاد کردند. همچنین در پیگیری، دو گروه در مقیاس وسوس فکری و عملی بیل برآون تفاوت معناداری نشان دادند و مقایسه میانگین‌ها بازهم حاکی از آن بود که درمان مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه کنترل مؤثرتر بوده و تغییرات پایدارتری در علائم وسوس ایجاد کرده است. این نتایج همخوان با این فرضیه الگوی کنترل شناختی می‌باشد که هدف قرار دادن ارزیابی‌های اولیه در مورد فکر و سواسی به تنها‌ی کافی نیست و از آنجا که در هر مداخله‌ای یکی از جنبه‌های مهم اثربخشی درمان، تداوم بلندمدت فواید درمانی است، برای درمان مؤثرتر و پیشگیری از عود علائم وسوس، ارزیابی‌های ثانویه کنترل و توانایی مقابله نیز باید مد نظر قرار گیرد [۲۵]. در الگوی کنترل شناختی در ارائه منطق درمان و نیز عادی سازی تجربه افکار مزاحم ناخواسته یا افکار وسوسی، بخش مهمی از این آموزش، به تصریح اثرات ضدمولود خنثی سازی و دیگر روش‌های کنترل فکر و سواسی اختصاص می‌یابد. شاید علت تداوم بیشتر فواید درمانی گروه کنترل شناختی در زیر مقیاس فکر و سواسی بیل برآون را بتوان به این موضوع نسبت داد. مداخلات شناختی در سطح ارزیابی ثانویه، این فرضیه بیمار

کاربرده شده در این پژوهش؛ یعنی نمونه گیری در دسترس و نیز عدم اجرای همزمان هر دو روش درمانی، انجام پژوهش‌هایی بدون وجود این محدودیت‌ها امری ضروری و مطلوب خواهد بود.

تشکر و قدردانی

در پایان لازم است از زحمات کارکنان مراکز مشاوره گلستان زندگی، پارسه و هدی به دلیل فراهم کردن امکان نمونه گیری و تشکیل جلسات درمان تشکر و قدردانی به عمل آوریم.

منابع

- 1- García-Sorianoa G, Bellocha A, Morillo C, Clarkc DA. Symptom dimensions in obsessive-compulsive disorder: From normal cognitive intrusions to clinical obsessions. *J Anx Dis.* 2011; (25): 474-482.
- 2- Rachman SJ, de Silva P. Abnormal and normal obsessions. *Behav Res Ther.* 1978; (16): 233-248.
- 3- Parkinson L, Rachman SJ, Part II. The nature of intrusive thoughts. *Adv Behav Res and Ther.* 1981; (3): 101-110.
- 4- Carr AT. Compulsive neurosis: A review of the literature. *Psychol Bull.* 1974; (81): 311-318.
- 5- McFall ME, Wollersheim JP. Obsessive-compulsive neurosis: A cognitivebehavioral formulation and approach to treatment. *Cog Ther Res.* 1979; (3): 333-348.
- 6- Salkovskis PM. Obsessional-compulsive problems: A cognitive-behavioural analysis. *Behav Res and Ther.* 1985; (23): 571-583.
- 7- Salkovskis PM. Cognitive-behavioural factors and the persistence of intrusive thoughts in obsessional problems. *Behav Res Ther.* 1989; (27): 677-682.
- 8- Salkovskis PM. Cognitive-behavioral approaches to the understanding of obsessional problems. In: Rapee R M, editor. *Current controversies in the anxiety disorders.* New York: Guilford Press; 1996. p. 103-133.
- 9- Salkovskis PM. Understanding and treating obsessive-compulsive disorder. *Behav Res Ther.* 1999; (37): 29-52.
- 10- Salkovskis PM, Warwick MC. Cognitive therapy of obsessive-compulsive disorder: Treating treatment failures. *Behav Psychoth.* 1985; (13): 243-255.
- 11- Ladouceur R, Léger E, Rhéaume J, Dubé D. Correction of inf lated responsibility in the treatment of obsessive-compulsive disorder. *Behav Res Ther.* 1996; (34): 767-774.
- 12- Warren R, Thomas JC. Cognitive-behavior therapy of obsessive-compulsive disorder in private practice: An effectiveness study. *J Anx Dis.* 2001; (15): 277-285.

دیدگاه متفاوتی به مسأله کنترل ذهنی در وسوسات ارائه می‌کند. این رویکرد به جای اینکه کنترل ضعیف بر افکار و سوسایی را نوعی نقص کلی در فرایندهای خودکنترلی^۱، یا از اثرات نامطلوب تلاش‌های افراطی کنترل بینند، بر این فرض است که ارزیابی نادرست کنترل و پیامدهایش، فرایند شناختی اساسی در تداوم افکار و اعمال وسوسایی می‌باشد. نظریه‌های شناختی رفتاری فعلی وسوسات، منحصرأ به ارزیابی‌ها و باورهای نادرست مربوط به فکر وسوسایی می‌پردازند. اما بیماران وسوسایی نه تنها فکر وسوسایی را سوء تفسیر می‌کنند؛ بلکه تلاش‌های خود برای کنترل فکر و نیز پیامدهای ادراک شده شکست در کنترل فکر وسوسایی را به طور نادرستی ارزشیابی می‌کنند. این ارزیابی ثانویه از پاسخ فرد به فکر وسوسایی، با ارزیابی‌های اولیه فکر وسوسایی تعامل برقرار می‌کند تا اشتغال ذهنی مدارموی با محتوای فکر وسوسایی ایجاد نماید. همانند الگوهای شناختی-رفتاری مبتنی بر ارزیابی‌های اولیه، فرمول بندی مبتنی بر ارزیابی‌های ثانویه نیز عوامل آسیب پذیری متعددی را برای وسوسات مطرح می‌کند. اما این الگو به لحاظ ارایه دو سطح مفهومی ارزیابی در پدیدایی افکار وسوسایی، با الگوهای قبلی متفاوت است. در سطح ارزیابی اولیه، افکار مزاحم ناخواسته پایدار می‌مانند، اگر از نظر شخصی مهم تلقی شوند، مغایر با ارزش‌ها یا آرمان‌های فرد باشند (یعنی خودنایپذیر) و/یا به دلیل پیامدهای منفی مورد انتظار برای خود یا دیگران تهدیدآمیز ادراک شوند. این ارزیابی نادرست همراه با حس بالایی از مسئولیت، به تلاش‌های بیشتر کنترل فکر از طریق اعمال وسوسایی و خنثی سازی، منجر خواهد شد. در سطح ارزیابی ثانویه، ارزیابی‌های شکست در کنترل فکر، عامل اصلی در افزایش فراوانی، برجستگی و پریشانی همراه با فکر وسوسایی خواهد بود. در نهایت، فرد وسوسایی نه تنها برای کنترل فکر وسوسایی بسیار سخت تلاش می‌کند، بلکه در مورد پیامدهای کنترل ناقص فکر بسیار دلواپس است. همان طور که اشاره شد، رویکرد کنترل شناختی در مورد وسوسات یک فرمول بندی جدید است. برای حمایت تجربی آن انجام پژوهش‌های بیشتر به ویژه مداخله‌های موردی و پیگیری طولانی مدت نتایج درمانی ضروری است. با توجه به نوع نمونه گیری به

1- self control

- 28- Purdon C. Appraisal of obsessional thought recurrences: Impact on anxiety and mood state. *Behav Ther.* 2001; (32): 47-64.
- 29- Purdon C. Thought suppression and psychopathology. *Behav Res Ther.* 1999; (37): 1029-1054.
- 30- Goodman WK, Price LH, Rasmussen SA, Mazure C, Fleischmann RL, Hill CL, et al. The Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale I. Development, use, and reliability. *Arch Gen Psychi.* 1989; (46): 1006-1011.
- 31- Goodman W, Price LH, Rasmussen SA, Mazure C, Delgado P, Heninger GR, et al. The Yale-Brown Obsessive-Compulsive Scale II. Validity. *Arch Gen Psychi.* 1989; (46): 1012-1016.
- 32- Dadfar M, Bolhari J, Malakuti K, Bayan-zade SA. The study of the epidemiology of symptoms of Obsessive Compulsive Disorder. *J Mind Behav.* 2002; 1(2): 27-32.
- 33- Obsessive Compulsive Cognitions Working Group (OCCWG). Development and initial validation of the Obsessive Beliefs Questionnaire and the Interpretation of Intrusions Inventory. *Behaviour Research and Therapy.* 2001; (39): 987-1006.
- 34- Shams G, Karamghadiri N, Smailitorkanburi Y, Ebrahimkhani N. Validity and Reliability of Persian version of Obsessive Compulsive Quesionnaire. *J Adva Cog Scie.* 2005; (6): 23-36.
- 35- Beck AT, Steer RA, Brown G. Beck Depression Inventory manual (2nd ed.). San Antonio, TX: Psychological Corporation; 1996.
- 36- Ghassemzadeh H, Mojtabai R, Karamghadiri N, Ebrahimkhani N, Psychometric properties of a Persian language version of the beck depression inventory. 2nd ed: BDI-II. *J Dep Anx.* 2005; (21): 185-190.
- 13- Van-Oppen P, Hoekstra RJ, Emmelkamp PM. The structure of obsessive-compulsive symptoms. *Behav Res Ther.* 1995; (33): 15-23.
- 14- Beck AT, Emery G. Anxiety disorders and phobias: A cognitive perspective. New York: Basic Books; 1985.
- 15- McLean PD, Whittal ML, Sochting I, Koch WJ, Paterson R, Thordarson DS. Cognitive versus behavior therapy in the group treatment of obsessive-compulsive disorder. *J Cons Clin Psychol.* 2001; (69): 205-214.
- 16- Freeston MH, Rhéaume J, Ladouceur R. Correcting faulty appraisals of obsessional thoughts. *Behav Res and Ther.* 1996; (34): 433-446.
- 17- Van-Oppen P, Arntz A. Cognitive therapy for obsessive-compulsive disorder. *Behav Res Ther.* 1994; (32): 79-87.
- 18- Rachman SJ. A cognitive theory of obsessions: Elaborations. *Behav Res Ther.* 1998; (36): 385-401.
- 19- Freeston MH, Ladouceur R. Exposure and response prevention for obsessional thoughts. *Cog Behav Prac.* 1999; (6): 362-383.
- 20- Clark DA, Purdon CL. New perspectives for a cognitive theory of obsessions. *Austra Psychologi.* 1993; (28): 161-167.
- 21- Obsessive Compulsive Cognitions Working Group (OCCWG). Cognitive assessment of obsessive-compulsive disorder. *Behav Res Ther.* 1997; (35): 667-681.
- 22- Purdon CL, Clark DA. The need to control thoughts. In: Frost RO, Steketee G, editors. Cognitive approaches to obsessions and compulsions: Theory, assessment and treatment. Oxford: UK: Elsevier; 2002. p. 29-43.
- 23- Salkovskis PM, Richards HC, Forrester E. The relationship between obsessional problems and intrusive thoughts. *Behav Cog Psychoth.* 1995; (23): 281-299.
- 24- Whittal ML, McLean PD. Group cognitive behavioral therapy for obsessive compulsive disorder. In: Frost RO, Steketee G, editors. Cognitive approaches to obsessions and compulsions: Theory, assessment, and treatment. Amsterdam: Elsevier Science; 2002. p. 417-433.
- 25- Clark DA. Cognitive-behavioral therapy for OCD. New York: Guilford; 2004.
- 26- Salkovskis PM, Wahl K. Treating obsessional problems using cognitive-behavioural therapy. In: Reinecke M, Clark DA, editors. Cognitive therapy across the lifespan: Theory, research and practice. Cambridge, UK: Cambridge University Press; 2003. p. 138-171.
- 27- Purdon CL, Clark DA. Suppression of obsession-like thoughts in nonclinical individuals. Part I. Impact on thought frequency, appraisal and mood state. *Behav Res The r.* 2001; (39): 1163-1181.